

TẬP HUẤN HÈ 2014

LEGIO MARIÆ SÔNG NĂM TÂN PHÚC ÂM HÓA ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

SENATUS VIỆT NAM

13/7/2014

LỜI CHÀO

Kính thưa cha linh giám Hội đồng Senatus Việt Nam,

Quý cha linh giám và quý anh chị Legio ủy viên thuộc các cấp Hội đồng,

Con/tôi rất vui và rất hân hạnh được Hội đồng Senatus Việt Nam nhờ gợi ý cho buổi tập huấn Hè 2014 hôm nay.

Con/tôi xin chân thành kính chào quý cha và tất cả quý anh chị Legio. Con/tôi xin cảm ơn quý cha và quý anh chị đã đón nhận tôi.

Con/tôi xin phép được đi vào phần trình bày đề tài.

LEGIO MARIÆ

sống NĂM “TÂN PHÚC-ÂM-HÓA” ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

I. VÀO ĐỀ

Mãi đến hôm nay, tức sau 9 tháng ngày Hội Đồng Giám Mục Việt Nam (HĐGMVN) ra Thư Chung về năm “Tân Phúc âm hóa đời sống gia đình” (10/10/2013 - 13/10/2014), chúng ta mới nói với nhau về việc sống năm “Tân Phúc âm hóa đời sống gia đình” thì quả là quá trễ. Nhưng trễ còn hơn không! Và chúng ta nên rút kinh nghiệm để đến cuối năm 2014 này khi HĐGMVN ra Thư Chung về năm “Tân Phúc âm hóa đời sống giáo xứ, cộng đoàn” thì chúng ta nên tổ chức ngay những buổi học hỏi về Thư Chung ấy.

HĐGMVN chọn năm 2014 làm năm “Tân Phúc âm hóa đời sống gia đình” (TPAHĐSGĐ), tức chọn việc canh tân/đổi mới đời sống gia đình theo Phúc âm làm đường hướng và hoạt động mục vụ của Giáo Hội Việt Nam trong năm nay.

Có hai câu hỏi mà chúng ta phải có câu trả lời. Câu hỏi thứ nhất là “vì sao mà HĐGMVN lại chọn năm 2014 làm năm Tân Phúc âm hóa đời sống gia đình?”. Câu hỏi thứ hai là Hội đoàn Legio Mariæ cần làm gì để thực hiện Thư Chung 2013 HĐGMVN?

Trả lời câu hỏi thứ nhất, chúng ta có thể tìm ra 3 lý do sau:

- * Một là HĐGMVN muốn đường hướng mục vụ của Giáo hội Việt Nam được tập trung vào việc Phúc âm

hóa và được liên tục trong nhiều năm liền (xc. TC2013/HĐGM VN, số 4).

- * Hai là HĐGMVN thấy rằng nhiều giáo dân, nhiều gia đình Công giáo Việt Nam chưa hiểu biết và nhất là chưa sống đầy đủ ơn gọi và sứ mạng của người Kitô hữu và của gia đình Công giáo.
- * Và ba là HĐGMVN nhận ra rằng nhiều giá trị truyền thống của gia đình Việt Nam đã và đang bị xuống cấp trầm trọng trong bối cảnh kinh tế, xã hội và chính trị hiện nay của nước ta (*).

Bài trình bày chủ đề “Legio Mariæ sống năm Tân Phúc âm hóa đời sống gia đình” (theo Thư Chung 2013 của HĐGMVN) sẽ là câu trả lời cho câu hỏi thứ hai được đặt ra ở trên.

II. TRÌNH BÀY

Phản trình bày này có những nội dung quan trọng như sau:

2.1 Thế nào là Phúc âm hóa và thế nào là Tân Phúc Âm hóa?

2.1.1 Thế nào là Phúc-Âm-hóa:

“Mục tiêu của Phúc-âm-hóa là dẫn mọi người vào cuộc gặp gỡ cá vị với Đức Giêsu Kitô, trong Thánh Thần, nhờ đó gặp gỡ Thiên Chúa Cha của Người, cũng là Cha của chúng ta, và để đời sống mình được biến đổi theo tinh thần Phúc Âm. Như thế, trước hết chính bản thân chúng ta phải được Phúc-âm-hóa, phải củng cố và làm mới lại đức tin của mình, rồi mới có thể giúp những anh chị em đã xa rời đức tin tái khám phá vẻ đẹp và ánh sáng đức tin. Ngày nay, khi một số người chỉ còn là Kitô hữu trên danh nghĩa, chúng ta hãy

sống cho đúng với ơn gọi Kitô hữu của mình trong niềm vui, hãy chiếu tỏa sức hấp dẫn của Tin Mừng cho những người chung quanh.

Phúc-âm-hóa là sứ vụ mang tính toàn diện, vì “ánh sáng đức tin không chỉ soi chiếu đời sống nội bộ của Hội Thánh hoặc chỉ để xây dựng thành đô vĩnh cửu trong thế giới mai sau, mà còn giúp chúng ta xây dựng xã hội hiện nay nhằm hướng tới một tương lai hi vọng”. Chính Chúa Giêsu dạy chúng ta hướng đi này. Người đứng về phía những nạn nhân của các thảm họa và bất công. Người liên đới với những ai bị xã hội loại bỏ. Liên đới và xót thương những nạn nhân và những người bị gạt ra bên lề xã hội phải trở thành đòi hỏi thiết yếu trong sứ vụ Phúc-Âm-hóa. »

[TC 2013/HĐGM VN, số 3].

2.1.2 Thế nào là “Tân Phúc-âm-hóa”:

“Tân Phúc-âm-hóa” không phải là rao giảng một Phúc Âm mới vì “Đức Giêsu Kitô vẫn là một, hôm qua cũng như hôm nay, và như vậy mãi đến muôn đời” (Dt 13, 8), nhưng là “mới về lòng nhiệt thành, mới trong phương pháp, và mới trong cách diễn tả”. Mới về lòng nhiệt thành là làm mới lại tương quan giữa bản thân chúng ta với Đức Giêsu Kitô, để mối tương quan ấy hướng dẫn toàn bộ đời sống chúng ta. Mới trong phương pháp là biết vận dụng những phương pháp thích hợp để đáp ứng sự thay đổi nhanh chóng của thời đại về nhiều mặt, văn hóa, xã hội cũng như kỹ thuật. Mới trong cách diễn tả là cố gắng nghiên cứu và sử dụng những cách diễn tả phù hợp, để con người hôm nay có thể hiểu và lĩnh hội được sứ điệp Phúc âm.

Công cuộc Tân Phúc-âm-hóa đòi duyệt lại toàn bộ các sinh hoạt mục vụ ở tất cả mọi bình diện, nghĩa là phải thực hiện cuộc hoán cải từ trong tâm thức đến định hướng và phương pháp khi làm mục vụ. Từ kinh nghiệm của các nước đã có nhiều Kitô hữu bỏ đạo, nếu chúng ta không nhanh chóng thực hiện cuộc hoán cải mục vụ này, thì trong tương lai không xa, Hội Thánh tại Việt Nam cũng có thể rơi vào tình trạng băng giá của mùa đông đức tin như một số nơi trên thế giới.

Chương trình canh tân đời sống đức tin cần được lồng vào trong tổng thể của kế hoạch mục vụ mà Hội Đồng Giám Mục trình bày trong Thư Chung Hậu Đại Hội Dân Chúa 2010: “Cùng nhau bồi đắp nền văn minh tình thương và sự sống”. Thư Chung ấy là chương trình hành động của Hội Thánh tại Việt Nam trong nhiều năm. Dựa trên định hướng căn bản này, chúng tôi mời gọi anh chị em hãy cùng với chúng tôi thực hiện kế hoạch mục vụ kéo dài 3 năm (2014-2016):

- Năm 2014: Phúc-Âm-hóa đời sống gia đình;*
- Năm 2015: Phúc-Âm-hóa đời sống giáo xứ và các cộng đoàn;*
- Năm 2016: Phúc-Âm-hóa đời sống xã hội.*

[TC 2013/ HĐGMVN, số 4].

2.2 Thế nào là gia đình đã được tân Phúc Âm hóa? Hay muốn tân Phúc Âm hóa gia đình thì phải làm gì?

- Theo Thư Chung 2013 của HĐGMVN thì gia đình đã được tân Phúc âm hóa là gia đình đã trở thành

- (a) Cộng đoàn cầu nguyện,
- (b) Cộng đoàn yêu thương,

(c) Cộng đoàn phục vụ sự sống,

(d) Cộng đoàn tham gia vào sứ mạng Phúc âm hóa.

- Nói cách khác để tận Phúc âm hóa đời sống gia đình Kitô hữu thì chúng ta phải xây dựng gia đình ấy thành:

(a) Cộng đoàn cầu nguyện,

(b) Cộng đoàn yêu thương,

(c) Cộng đoàn phục vụ sự sống,

(d) Cộng đoàn tham gia vào sứ mạng Phúc âm hóa.

Chúng ta cùng đọc Thư Chung về gia đình là cộng đoàn cầu nguyện:

– “*Gia đình là **cộng đoàn cầu nguyện**, thờ phượng Thiên Chúa, đền thờ tại gia. Hiệp thông trong kinh nguyện vừa là hoa trái vừa là đòi hỏi của sự hiệp thông bắt nguồn từ bí tích Rửa Tội và Hôn Phối. Chúa Giêsu hiện diện trong gia đình khi vợ chồng, cha mẹ, con cái cùng cầu nguyện, và khi đó, chính cuộc sống gia đình trở thành lời kinh sống động. Hoàn cảnh sống hiện nay gây nhiều khó khăn trở ngại cho việc gia đình cùng sum họp cầu nguyện. Tuy nhiên đây là đòi hỏi quan trọng trong đời sống gia đình công giáo. Vì thế, cùng với việc siêng năng tham dự Thánh Lễ và lãnh nhận các bí tích, chúng tôi tha thiết xin anh chị em duy trì giờ kinh chung trong gia đình, và cố gắng đưa Lời Chúa vào giờ kinh này”*

[TC 2013/HĐGMVN, số 6/1]

Chúng ta dừng lại để nói đôi điều về cầu nguyện:

(a) Cầu nguyện cốt yếu là có mối tương quan cá vị, riêng tư, thân mật giữa mỗi người, mỗi gia đình với Thiên Chúa, với Chúa Giêsu Kitô, với Chúa Thánh Thần.

(b) Để xây dựng, nuôi dưỡng và phát triển mối tương quan ấy, không thể không dùng đến những phương thế đạo đức truyền thống của Giáo Hội :

- Tham dự Thánh Lễ: Thánh Lễ là Lễ Tạ Ơn, là Hiến Tế của Ngôi Hai Thiên Chúa trên thập giá. Tham dự Thánh Lễ là chúng ta kết hiệp mật thiết với Chúa Giêsu Kitô để Tạ Ơn Thiên Chúa Cha và đón nhận Ơn Cứu Độ của Người.

- Lãnh nhận các Bí Tích: Các Bí Tích là các máng thông/chuyển Ơn của Chúa Giêsu Kitô của Thiên Chúa. Lãnh nhận các Bí tích là chúng ta để cho các nguồn ơn của Thiên Chúa tuôn đổ xuống tâm hồn và cuộc đời của chúng ta.

- Đọc kinh, nhất là kinh Lạy Cha, Kính Mừng, Sáng Danh (riêng tư và gia đình),

- Suy niệm Lời Chúa và cầu nguyện (Lectio Divina),

(c) Cầu nguyện là hơi thở của người Kitô hữu,

(d) Cầu nguyện là chúc tụng, ngợi khen, cảm tạ, hiến dâng, xin ơn, xin lỗi, thề hứa...

Chúng ta cùng đọc Thư Chung về gia đình là cộng yêu thương:

– “*Gia đình là **cộng đoàn yêu thương** bằng tình yêu hợp nhất thủy chung, xuất phát từ Thiên Chúa Tình Yêu. Mối tương quan giữa vợ chồng, cha mẹ và con cái cũng như giữa anh chị em với nhau, phải là dấu chỉ sống động của Tình Yêu Thiên Chúa. Vì thế, các gia đình Công giáo phải loại bỏ mọi thứ bạo hành, “hãy có lòng thương cảm, nhân hậu, khiêm nhu, hiền hòa, nhẫn nại, chịu đựng và tha thứ cho nhau” (Cl 3,12-13).*

[TC 2013/HĐGMVN, số 6/2]

Chúng ta dừng lại để nói đôi điều về yêu thương hay đức mến:

- (a) Thiên Chúa là Tình Yêu,
- (b) Yêu thương là giới răn riêng của Chúa Giêsu Kitô,
- (c) Yêu thương là dấu riêng của Kitô hữu,
- (d) Yêu người có 14 mối, yêu xác 7 mối, yêu linh hồn 7 mối,
- (đ) Yêu thương hay đức mến thì *nhẫn nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật. Đức mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả. Đức mến không bao giờ mất được*” (1 Cr 13,4-8).

Chúng ta đọc tiếp Thư Chung về gia đình là cộng đoàn phục vụ sự sống:

– “**Gia đình là cộng đoàn phục vụ sự sống**, được khơi nguồn từ chính Thiên Chúa Hằng Sống. Vợ chồng Kitô hữu yêu thương nhau bằng một tình yêu mở ra với sự sống, tôn trọng sự sống ngay từ lúc thụ thai, cộng tác với Thiên Chúa Tạo Hóa qua việc sinh con có trách nhiệm, giáo dục con cái nên người tốt và nên con cái Chúa. Gia đình phải là ngôi trường đầu tiên dạy các đức tính nhân bản và đức tin, là thành trì bảo vệ sự sống thể lý cũng như tinh thần của con cái trước sự tấn công của cái ác và cái xấu trong cuộc sống. Vì thế, các bậc cha mẹ phải ý thức trách nhiệm của mình là những nhà giáo dục đầu tiên và không thể thay thế, bằng chính gương sáng của mình”.

[TC 2013/HĐGMVN, số 6/3]

Chúng ta dừng lại để nói đôi điều về sự sống:

(a) Sự sống là thánh thiêng, là bất khả xâm phạm, vì con người không phải là chủ (sở hữu) sự sống mà là Thiên Chúa mới là chủ sự sống.

(b) Sự sống là quà tặng quý giá nhất mà Thiên Chúa Tạo dựng ban cho con người,

(c) Sự sống bao gồm cả sự sống thể lý lẫn sự sống tinh thần, sự sống tâm linh.

(d) Sự sống phải được đón nhận, nuôi dưỡng, bảo vệ và phát triển bằng những phương thức thích hợp,

Chúng ta đọc tiếp Thư Chung về gia đình là cộng đoàn tham gia vào sứ vụ Phúc âm hóa:

– *“Gia đình là **cộng đoàn tham gia vào sứ vụ Phúc-âm-hóa**, bằng lời cầu nguyện cũng như bằng hành động cụ thể. Chính đời sống yêu thương hiệp nhất trong gia đình công giáo, ngay giữa những khó khăn và thử thách của cuộc đời, tự nó đã là lời chứng âm thầm nhưng có sức thuyết phục của Tin Mừng. Ngoài ra, theo truyền thống tốt đẹp, gia đình công giáo còn là nơi vun trồng ơn gọi linh mục và tu sĩ. Đồng thời, khi có thể, xin anh chị em hãy mạnh dạn chia sẻ và giới thiệu Đức Kitô cho người khác”*

[TC 2013/HĐGMVN, số 6/4]

Chúng ta dừng lại để nói đôi điều về Phúc âm hóa hay loan báo Tin mừng:

(a) Phúc âm hóa hay loan báo Tin mừng là bản chất của Hội thánh Chúa Kitô

(b) Phúc âm hóa hay loan báo Tin mừng là lệnh truyền của Chúa Giêsu Kitô phục sinh,

(c) Phúc âm hóa hay loan báo Tin mừng là sứ mạng cao cả của các môn đệ Chúa Kitô,

(d) Phúc âm hóa hay loan báo Tin mừng là chia sẻ với tha nhân ân ban đức tin mà chúng ta lãnh nhận từ Thiên Chúa.

2.3 Một số thực hành cụ thể liên quan tới Mục vụ Gia đình được HĐGMVN đề nghị trong Thư Chung 2013:

2.3.1 Ngoài việc xây dựng các gia đình thành cộng đoàn cầu nguyện, yêu thương, phục vụ sự sống, tham gia vào sứ vụ Phúc âm hóa, HĐGMVN còn đề nghị một số việc cụ thể liên quan tới Mục vụ Gia đình.

Đó là các việc:

(1o) Chuẩn bị cho giới trẻ bước vào đời sống hôn nhân và gia đình.

(2o) Đồng hành với các gia đình trẻ.

(3o) Giúp đỡ những anh chị em đang gặp khó khăn vì hôn nhân đổ vỡ và gia đình ly tán.

(4o) Đồng hành, hướng dẫn, nâng đỡ và khích lệ các hiệp hội, phong trào tu đức và tông đồ đang dần thân chăm lo mục vụ gia đình.

(5o) Quan tâm đến việc đào tạo giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân chuyên trách mục vụ gia đình.

(6o) Vai trò của văn nghệ sĩ và giới truyền thông công giáo.

(7o) Chuẩn bị các linh mục tương lai.

2.3.2 Trong 7 việc vừa nêu có 4 việc các hội viên Legio Mariae nên quan tâm và tham gia đóng góp cách tích cực:

* Một là chuẩn bị cho giới trẻ bước vào đời sống hôn nhân và gia đình: *“Việc chuẩn bị cho giới trẻ bước vào đời*

sống hôn nhân và gia đình là đòi hỏi khẩn thiết hơn bao giờ hết. Các bạn trẻ cần ý thức và sống đời hôn nhân như một ơn gọi và sứ mệnh cao quý, được chọn lựa với ý thức, tự do và trách nhiệm. Đôi bạn Kitô hữu còn được mời gọi sống bí tích Hôn Phối như dấu chỉ hữu hình và hữu hiệu của tình yêu Đức Kitô dành cho Hội Thánh, một tình yêu phong nhiêu, duy nhất và bất khả phân ly. Để được như thế, cần có sự chuẩn bị xa, chuẩn bị gần, và chuẩn bị trực tiếp cho các bạn trẻ bước vào đời sống hôn nhân.

Trong bối cảnh có nhiều biến động về văn hóa-xã hội ngày nay, chúng tôi thiết nghĩ cần phải nhắc lại chân lý này: định chế gia đình đặt nền tảng trên hôn nhân giữa một người nam và một người nữ. Định chế này dựa trên bản tính con người, do chính Thiên Chúa thiết lập, hướng đến thiện ích của chính gia đình và xã hội; vì thế, mọi cá nhân và tập thể xã hội cần nhìn nhận và tôn trọng định chế này.”

* Hai là đồng hành với các gia đình trẻ: “Đồng hành với các gia đình trẻ ngày nay là yêu cầu mục vụ quan trọng, để giúp họ sống tình yêu vợ chồng với tinh thần trách nhiệm, phục vụ sự sống, biết hòa hợp tình thương trong tổ ấm gia đình với trách nhiệm xây dựng Hội Thánh, xã hội và đất nước”.

* Ba là giúp đỡ những anh chị em đang gặp khó khăn vì hôn nhân đổ vỡ và gia đình ly tán: “Với những anh chị em đang gặp khó khăn vì hôn nhân đổ vỡ và gia đình ly tán, một đảng chúng ta vẫn phải nêu cao lý tưởng đời sống hôn nhân công giáo, đảng khác phải đồng hành và nâng đỡ họ, thay vì bày tỏ thái độ lên án và loại trừ.”

* Bốn là quan tâm đến việc đào tạo giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân chuyên trách mục vụ gia đình: “Các giáo phận nên

quan tâm đến việc đào tạo giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân chuyên trách mục vụ gia đình. Những người này sẽ cộng tác với các giám mục giáo phận trong việc xây dựng và triển khai những chương trình mục vụ gia đình trong giáo phận cũng như giáo xứ”.

III. CÂU HỎI TRAO ĐỔI TẠI HỘI TRƯỜNG

A. Liên quan tới gia đình là cộng đoàn cầu nguyện:

3.1 Việc cầu nguyện (cá nhân và gia đình) quan trọng như thế nào đối với các quý anh chị Legio?

3.2 Trong cầu nguyện (cá nhân và gia đình) các anh chị gặp phải những trở ngại và khó khăn nào?

3.3 Các anh chị mong được hội và giáo xứ giúp đỡ như thế nào để việc cầu nguyện (cá nhân và gia đình) của các anh chị được dễ dàng hơn?

B. Liên quan tới gia đình là cộng đoàn yêu thương:

3.4 Các anh chị nuôi dưỡng tình yêu gia đình (vợ/chồng, cha mẹ/con cái) như thế nào?

3.5 Các anh chị gặp phải những khó khăn cản trở nào trong đời sống yêu thương của gia đình?

3.6 Các anh chị mong được hội và giáo xứ giúp đỡ như thế nào, để gia đình của các anh chị thành “cộng đoàn yêu thương” và Chúa và Giáo hội mong muốn?

C. Liên quan tới gia đình là cộng đoàn bảo vệ sự sống:

3.7 Trong các gia đình Công giáo trong giáo xứ, có nạn phá thai không? Tại sao lại có phá thai?

3.8 Trong các gia đình Công giáo trong giáo xứ, có tình trạng trẻ em bị bỏ rơi, không được chăm sóc về dinh dưỡng, học hành, đạo đức không?

3.9 Các anh chị đã làm được những gì để phục vụ sự sống trong gia đình, giáo xứ và môi trường xã hội?

D. Liên quan tới gia đình là cộng đoàn tham gia vào sứ vụ Phúc âm hóa:

3.10 Người ta thường nói “không ai cho cái mình không có”. Nếu bản thân các anh chị không có Phúc âm thì có thể đem Phúc âm đến cho người khác được không?

3.11 Để các anh chị có Phúc âm thì các anh chị phải làm những gì?

3.12 Công cuộc Phúc âm hóa hay Loan báo Tin mừng của Giáo hội Việt Nam nói chung, của Hội đoàn Legio Mariæ nói riêng trong hoàn cảnh cụ thể hiện nay cần được canh tân đổi mới như thế nào cho có nhiều kết quả?

IV. KẾT LUẬN

Mỗi khi nghĩ hay nói về Đức Maria, Mẹ Chúa Giêsu Kitô, Mẹ Thiên Chúa và Mẹ Giáo hội, chúng ta không khỏi không nghĩ tới 3 từ La-tinh mô tả thái độ của Đức Mẹ trong Phúc âm. Ba từ đó là :

“FIAT – MAGNIFICAT - STABAT”

[XIN VÂNG - NGỢI KHEN - ĐỨNG (VỮNG/LÂU)].

FIAT – XIN VÂNG:

Mẹ Maria nói lời “xin vâng” với sứ thần, với Thiên Chúa, với chương trình, đường lối, kế hoạch nhiệm mầu của Thiên Chúa.

Mẹ nói lời “xin vâng” từ lúc Mẹ được sứ thần mạc khải cho biết mầu nhiệm nhập thể và cứu chuộc cho đến khi Mẹ đứng dưới thập giá nhìn Con Mẹ trút hơi thở cuối cùng và cho đến ngày Mẹ lìa đời!

MAGNIFICAT – NGỢI KHEN

Mẹ “cất tiếng” ngợi khen không phải chỉ từ lúc bước nhà người chị họ Êlisabét mà từ khi sứ thần mạc khải cho biết mầu nhiệm nhập thể làm người của Con Một Thiên Chúa và Mẹ cất tiếng «ngợi khen» trong suốt cuộc đời Mẹ, cả khi bước theo Chúa Giêsu vác thập giá qua các con đường thành Giêrusalem và khi chứng kiến Con Mẹ tắt thở trên thập giá!

STABAT – ĐỨNG (VỮNG/LÂU)

Mẹ “đứng lâu/đứng vững” bên cây thập giá trên đồi Gôngôtha, trong những giờ phút đau thương tui nhục nhất của người tử tội mang danh Giêsu là Con yêu dấu của Mẹ để cảm thông chia sẻ với Con đang hiến dâng mạng sống và cuộc đời cho Chúa Cha và nhân loại tội lỗi.

Rất ước mong các hội viên Legio Mariæ chúng ta không bao giờ quên ba thái độ cũng là ba tâm tình sống ấy của Đức Mẹ Maria, Nữ Vương của Legio.

Con/tôi chân thành kính chúc quý cha linh giám, quý anh chị Legio ủy viên thuộc các cấp Hội đồng một ngày sinh hoạt hữu ích, và một khởi đầu mới tốt đẹp cho đời sống đức tin và truyền giáo.

Giêrônimô Nguyễn Văn Nội

Ghi chú:

(*) Thật ra không phải đến bây giờ HĐGMVN mới lên tiếng về tình trạng này, mà ngay trong số 3 Thư Chung năm 2002 HĐGMVN đã đưa ra nhận định chính xác về tình trạng này:

“Tuy nhiên, hình ảnh đẹp về gia đình Việt Nam hiện nay đang có nguy cơ mờ nhạt dần đi. Nguyên do dễ nhận thấy nhất là tiến trình công nghiệp hoá, đô thị hoá. Tiến trình này tự nói đem lại nhiều phúc lợi cho xã hội như những tiện nghi vật chất và cuộc sống văn minh, nhưng đồng thời cũng kéo theo những xáo trộn trong sinh hoạt gia đình, làm ảnh hưởng đến nề nếp gia phong như lối cuốn một số người đến chỗ hưởng thụ ích kỷ, và xa hơn đến lối sống buông thả sa đà, từ đó làm gia tăng những trường hợp ly dị và làm suy giảm ý thức về phẩm giá sự sống.

Cùng với tiến trình này là hiện tượng di dân ồ ạt về các thành phố lớn để tìm việc làm. Hậu quả là một số cha mẹ phải sống xa con cái, nên việc giáo dục cơ bản không được lưu tâm đúng mức; một số người trẻ phải rời gia đình đến làm việc ở nơi xa lạ, nên dễ bị bóc lột sức lao động và mắc phải những tệ nạn xã hội như xì ke, ma túy hay rơi vào những hoàn cảnh trong đó nhân phẩm bị coi thường; một số trẻ em bị đẩy ra đường phố sống lang thang.

Ngoài ra, sự phát triển nhanh chóng và đa dạng các phương tiện truyền thông xã hội, một mặt cung cấp những thông tin hữu ích giúp thăng tiến con người, nhưng mặt khác lại du nhập những lối sống thiếu lành mạnh, tác hại đến nếp sống đạo đức gia đình như tự do luyến ái, sống chung không cưới xin, dễ dàng sử dụng bạo lực”.